



ДАНИЛО ШУМУК НА ВОЛІ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як повідомив торонтський щоденник „Глоб Енд Мейл“ з 12-го травня ц.р. з Москви, Данило Шумук, довголітній політичний в'язень акції є на волі і перевезений до Москви.

В товаристві представника канадської амбасаді він має відвідати у п'ятницю, 15-го травня ц.р. до Британської Колумбії в Канаді, де проживає його родина, яка довгими роками старалася про його звільнення і виїзд.

Д. Шумук народився на Волині в 1914 році, перебував 28 років у в'язні і був звільнений в 1967 році, але вже в 1972 році його повторно арештовано і засуджено на 10 років концтаборів і 5 років заслання. Він перебував у таборі особливого режиму в Мордовії. В тому



Д. Шумук

часі він тричі звертався до Президії Верховної Ради СРСР із заявою про відмову від союзу з Москвою.

Його спомини п.н. „За східним обрієм“ видано на Заході.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ НАУКОВЕЦЬ ДАВ СУДДЯМ ЛЕКЦІЮ
З ІСТОРІЇ НА ПРОЦЕСІ І. ДЕМ'ЯНЮКА

СУДДА Д. ДОРНЕР ДУМАЛА, ЩО ГЕН. ВЛАСОВ БУВ УКРАЇНЕЦЬ

Єрусалим, Ізраїль (АН-ЧЕІН, тел.). — Матігягу Майзель, молодий ізраїльський історик-сокетолог, який здобув докторат в Рочестерському університеті в ЗСА, дав надзвичайно об'єктивні свідчення з часів Другої світової війни і виявив добре знання політичних, історичних і національно-етнічних питань СРСР і Східної Європи, тут на процесі Івана Дем'янюка у вівторок 12-го травня ц.р.

Представлений головним прокуратором Йона Блятманом, д-р Майзель дав дуже детальний виклад, з якого мабуть найбільше скористали судді, зокрема Далія Дорнер, який д-р Майзель пояснив, що ген. Власов не був українцем, а росіянином, та що в його Російській армії (РОА) служили в великій більшості росіяни, а українців було мало. Ця армія була створена за дозволом німців під кінець 1944 року з метою, як сказав ген. Власов, боротися проти комунізму, проти Сталіна, „за вільну єдинорідну Росію“.

Д-р Майзель підтвердив під час перепитання адв. Марком О'Коннором, що ген. Власов був проти розчленування СРСР на окремі національні держави.

У далішому д-р Майзель пояснив різницю між росіянами і українцями, між росіянами і білорусами, між росіянами і білими росіянами в контрасті до червоних росіян, і взагалі про національністський стан СРСР. Він навіть пояснив різницю між українцями і західними землями і їхніми братами на східних землях. Він виявив подробице об'язкомлення з масакрами у Вінниці і Катиню, про Великий голод в Україні в 1932-33 роках (І. Дем'янюк мав тоді 13 років), стверджуючи, що це був зумисний голод, створений штучно центральною владою в Москві.

Коли суддя Д. Дорнер запитала історика як він знає, що це був зумисний голод, д-р Майзель відповів, що на доказ цього існує документація на Заході, копії директив, заряджень, рішень тощо, а також свідчення учасників. Він сказав, що на його думку у Великому голоді загинуло понад 4 мільйонів українських селян, але є науковці, які стверджують, що це число є більшим.

„Які науковці?“ — спитав головний суддя Дов Левін, на що д-р Майзель відповів, що недавно тут була група українських істориків з Ка-

нади, які ствердили, що в голоді загинуло між 5-10 мільйонів.

Д-р Майзель, який приніс зі собою мапи СРСР та Східної і Центральної Європи, показав місце великої поразки під Керчом у травні 1942 року, стверджуючи, на підставі щоденника 11-ї армії, що тоді попало в полон біля 125,000 вояків Червоної армії, з яких біля 106,000 перевезено до таборів в Холмі і Рівному, а потім деяких до Німеччини на роботи.

Д-р Майзель згадав також про інші військові формати по стороні німців, в тому й Дивізії „Галичина“, яка боролася проти большевиків. Він кількакратно ствердив, що дуже мало українців колаборувало з німцями і навіть українські німці не хотіли колаборувати з німцями.

Коли М. О'Коннор питав свідка про Великий голод в Україні, суддя Левін запитав про який період йде мова, а адв. О'Коннор відповів, що він питає свідка про „український шoaг“ в 1932-33 роках. Тут прокуратор Блятман заперечував, що „шoaг“ відносився тільки до життів, але суддя Левін сказав, що О'Коннор може вживати

будь-які слова. Тоді суддя Зві Таль, який відомий із свого знання Талмуду, почав шептати Левінові, а тоді сказав, що він не хоче спорити з головним суддею але вважає, що вжиття слова „шoaг“ О'Коннором є зловживанням. В Україні була велика трагедія, але це не був „шoaг“.

Тоді М. О'Коннор сказав, що він уважає думку судді Талі і від тепер у відповідь до голоду в Україні буде вживати слова „голо-кост“.

Відтак адв. О'Коннор про сив д-ра Майзеля встановити межі Вінінської області, де народилися І. Дем'янюк, але М. Майзель сказав, що межі мінялись він постраждає за встановити наступного дня, перевіряючи документи дома. Розповідь про примусову репатріацію після Другої світової війни і затримання її на наказ ген. Айзенгавера, д-р Майзель закінчив свої відповіди на питання адв. М. О'Коннора, які мали продовжуватися наступного дня.

Суддя Левін проголосив, що у середу, 13-го травня, сесія триватиме тільки півдня і на тому процес переривається на переслухання трьох свідків в Німеччині.

К. БАРБІ ВІДКИДАЄ ВИСУНЕНІ
ПРОТИ НЬОГО ОБВИНУВАННЯ

Ліон, Франція. На процесі проти колишнього шефа гестапо в Ліоні Кляса Барбі прокуратор П'єр Труше зачитав листу обвинувачень його у воєнних злочинах під час Другої світової війни, але на здивування суддів, прокуратору і присутніх в залі суду К. Барбі, з якого важко витиснути слово, зливав усі свого сміливості, відвагою і енергією. Він спокійно вислухав обвинувачення, попросив через свого адвоката слова у суддів і в дуже категоричний спосіб відкинув майже усі висунені закиди проти нього, кажучи, що прокуратору й ті сили, які за всяк успіх хочуть його покарати і знищити роблять враження, що „я був масовим вбивцею, людинаю неспівчутливим, і нічого не робив тільки гонився довікола Ліону винуватим життя, щоб вислати їх на стра-ту до концетраційних таборів“.

На рекомендацію оборони К. Барбі відкинув обвинувачення у „злочинах проти людства“, бо в його по-нятті навіть ті, які були знищені гестапо в Ліоні під час Другої світової війни, не становили цілого людства і не репрезентують навіть частини французького народу, велика кількість представників якого співпрацювала з німецькою окупаційною владою. Співпрацювали такої й ті, які сьогодні виступають в ролі обвинувачів і займаються ловлею наци-

стів. Тісні минули не є „числою сторінкою в історії Другої світової війни, а може навіть й переліком“.

К. Барбі був лейтенантом СС в Ліоні від 1942 до 1944 року і, як говориться в обвинувачувальному акті прокуратора, командантом гестапо на протязі одного року „Очевидно, я командував тільки однією сотнею людей і ніхто, навіть не суді, ті, які завзялися знищити мого життя, не будуть спроможні поставити мене поряд відповідальних за злочини осіб, які були засуджені на Нюрнберзькому процесі і страчені, або, як у випадку Гесса, сидять не й досі по тюрмах. З обвинувачення вийняв, що я дійсно знищив усіх життів в Ліоні і французів, які насліджали до руху опротиву. Але ніхто з вас не заставився, що на час було тут 120 осіб при команді і Вернер Кнаб, а не я був відповідальний за всі операції гестапо. В. Кнаб був полковником СС і дійсно був зверхником К. Барбі і йому подібних в Ліоні“.

К. Барбі відкинув нові атаки на обвинувачів і став у своїй власній обороні тоді, як відповідальний суддя Андре Карріні запитав його, чи він бачив висловлення, що він був причетним до обвинувачення.

Франція, як відомо, знає кару смерті в 1981 році. К. Барбі можуть свідетельно засудити на довічне тюрму, кажуть політичні спостерігачі.

Американський журналіст

пише про Львів

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У щоденнику „Нью Йорк Таймс“ з 7-го травня ц.р. з'явився довший репортаж його „кореспондента Генрі Камма із поїздки до сьогоденного Львова, Чернівців і Ужгороду“.

Подаючи історію тих українських міст від їхньої приналежності до Австро-Угорщини і Польщі, він порівнює високі іхній культурний стандарт минулих часів до сьогоденного стану під союзу з Москвою. Він бачить їхній занепад і стверджує, що з давнього розцвіту залишилися лише будівлі, порожні церкви і „дух минулих“.

Дуже влучно американський журналіст підхоплює намагання русифікації, кажучи що „чим менше ці українські міста виглядають російськими, тим більше советські чинники стараються підкреслити, що вони від віків належали до Росії“. І хоча ці три міста мали раніше переважно українське населення, тепер там поселюються постійно росіян на місце внемігрувавших поляків і життів. Це і є причиною, що шовраз більше на вулицях Львова Г. Камма чув розмови в російській мові. Але помімо того, коли він розмовляв із росіяно-кою, що живе у Львові вже 20 років, вона одверто сказала йому, що не почуватися тут досі добре, тому саме що вона росіянка, а „воини“ українці.

Журналіст описує долю численних церков у Львові, які тепер є музеями чи кон-цертовими залами і які со-

доповідь про Львів в НТШ

Нью Йорк. — Науковець Товариство ім. Шевченка в Нью Йорку влаштує доповідь з циклу „Неповторний Львів“ на тему „Львівські Гавроші“, яку виголосить Григор Лукиничий. Доповідь відбудеться в суботу, 16-го травня ц.р., о год. 6-й вечора тут в Домі НТШ, при 63 Четверта авеню, між 9-ю і 10-ю вул.

ВИСТАВКА
Х. ШМІГЕЛЬ

Нью Йорк. — Об'єднання Мистців України в Америці запрошує на відкриття виставки скульптур Християни Шмігель, яке відбудеться у неділю, 17-го травня ц.р., о год. 1-й по полудні тут в галерії ОМУА при 136 Друга авеню. Виставка відкрита в будні в години 6-8-ма вечора, а в суботу і неділі від год. 1-ої до 8-ої вечора. Виставка буде відкрита до 24-го травня.

Вийшла нова збірка

поетів В. Яцун

Піттсбург, Па. — Тут в Українсько-американському літературному видавництві вийшла збірка поезій Василя Яцуна п. н. „Зни-в доріг життя“.

Збірка містить 101 вірш, велику поему „Провина і кара“, деякі переклади з визначних британських, американських, німецьких, польських, російських і білоруських поетів, які тематично близькі до поезій збір-ки, та вступну статтю Володимира Жили.

Тематика поезій: люди-на, природа, нарід, Бог. В.

Плянують мовно-літературні

виклади в УВУ

Мюнхен, Західна Німеччина. — На Філософічному факультеті УВУ цього літа будуть викладати відомі професори і викладачі мовознавці та літературознавці з різних країн, а саме: О.

Вітошинська (Франція), О. Горбач (Німеччина), Я. Гурський (ЗСА), В.Т. Жила (Тех сас, ЗСА), І. Качуровський (Німеччина), О. Кисілевська-Ткач (ЗСА), В. Лев (ЗСА), Л. Рудницький (ЗСА), П. Цимбалістий (Англія), О. Черненко-Рудницька (Канада).

У програмі є такі теми: історія української мови (виклади і семінар) та порівняльна граматика слов'янських мов (О. Горбач); сучасна українська література мова та інтерпретація східнослов'янських текстів 11-18 ст. (Я. Гурський); вступ до слов'янознавства та історія української літератури, стара доба, XI-XV століття (П. Цимбалістий); староцерковно-слов'янська мова та творчість молодого мовців (В. Лев); нова українська література XIX століття на тлі європейської літератури (Л. Рудницький); поезія і стилістика І. віршознавство та неперелестарська література 1920-их років (І. Качуровський); українська драматургія і театр, театральна освіта й театральна критика та творчість неокласиків (В.Т. Жила); Василь Стефаник і галицька проза (О. Кисілевська-Ткач); Микола Хвильовий і його творчість (О. Вітошинська); імпресіонізм та експресіонізм в українській прозі (О. Черненко-Рудницька).

Зацікавлені студенти можуть надіслати свої запитання і своєчасне замовлення примірників на адресу УВУ: Ukrainian Freie Universität, Pienzenauerstr. 13 D-8000 München 80, тел.: 089-98-69-28.

Р. Реген твердить, що не просив
ніяку країну допомагати

антисандіністам

Вашінгтон. Президент Роналд Реген заперечив, що особисто просив яку-небудь країну допомагати повстанцям в Нікарагуа в той час, коли Конгрес заборонив надавати їм воєнну допомогу.

Колішній радник Президента в справах крайової безпеки Роберт МакФарлейн сказав у понеділок, 11-го травня, під час переслухання у Конгресі з приводу „іранітету“, що Президент знав про допомогу анти-сандіністам зі сторони Савдійської Аравії. За словами Р. МакФарлейна, Савдійська Аравія почала надавати допомогу повстанцям через день після розмови Р. Регена з королем Фагдом, що відбулася в Білому Домі.

У вівторок, 12-го травня, перел зустріч Президентів з лідерами республіканців у Конгресі журналісти атакували Регена запитаннями про те, чи просив він треті країни допомагати

антисандіністам. „Я не хочу відповідати на запитання, поки переслухання (у Конгресі) не закінчилися, але якщо ви все ж таки хочете дістати відповідь, то ні, не просив!“ сказав Президент.

Журналісти продовжували допит, намагаючись дізнатися, як реагує Президент на інтерв'ю, що його дав у понеділок учорішній генерал Сікорд телевізійній програмі „Найтлайн“. У своєму інтерв'ю ген. Сікорд який згадував у Конгресі минулого тижня, сказав, що у вересні минулого року полковник Олівер Норт при вліт одного вечора в Білий Дім трьох іранців, які зустрілися з урядовими чиновниками. „Поняття про це не маю,“ відповів Р. Реген журналістам. „Я дізнався про це лише від вас“.

Зрозумівши, що відпер-терів важко відчитити, Президент сказав, глянувши на годинник: „Пора займатися справами“.

У СВІТІ

СТРАЙК ЮГОСЛАВСЬКИХ вуглекопів правдоподібно вже закінчився. Він тривав 33 дні і копальні робітники здобули частину своїх вимог, тобто підвищу платень на 46 відсотків і уступлення з керівництва копальнями декількох осіб, які взагалі не цікавилися долею робітників і обставинами праці в копальнях. Спершу робітники домогалися підвищення платень на 100 відсотків і уступлення з посту міністра копалень, але пізніше змінили свою думку і повернулися до праці з обіцянкою, що уряд перегляне цілу систему платень і звільнить відповідальних за занедбання цієї ділянки праці.

БОНН ХОЧЕ МАТИ більше часу для вирішення справи шквотного відтягнення із Західної Німеччини ядерних ракет середнього засягу, побоюючись, що Західна Європа стане тоді об'єктом советського тиску, а може навіть жертвою комуністично-московського імперіалізму в майбутньому, якщо не стане американської атомовою „парасолі“ над Європою. В цій справі переговори з американськими офіційними особами веде у Вашингтоні міністер закордонних справ ФРН Ганс Дітріх Геншер.

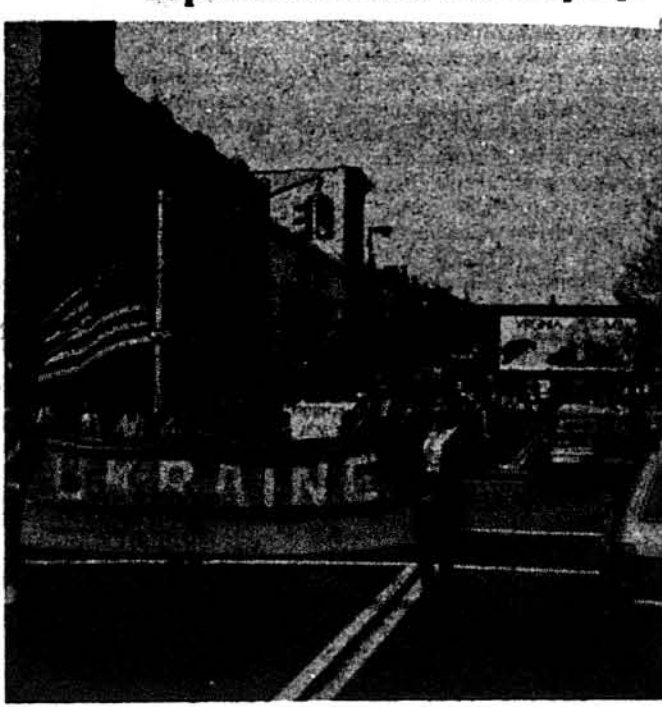
ЙОРДАНІЯ, ЯКА ЗАЙМАЄТЬСЯ підготовкою міжнародної конференції, заданням якої буде обговорити існуючі проблеми на Близькому Сході, включно з виготовленням тимчасової форми мирового договору арабських держав з Ізраїлем і визначенням території для палестинців, взяла на себе зобов'язання обмежити до мінімуму ролі і впливи Советського Союзу в тій конференції, бо фактично СРСР не має безпосереднього відношення до цих проблем. Правда, Сирія і Палестинська Визвольна Організація, які користуються широкою політичною і матеріальною допомогою комуністично-московської імперії та державами модерної зброї, дуже заступаються за СРСР і вимагають рівного права для усіх держав учасниць конференції, якщо така відбувається. У великій мірі конференція залежить також від постави Ізраїля, прем'єр-міністра якого скликає спеціальне засідання кабінету в цій справі. Існують, однак, різниці в поглядах між прем'єром Ішмаком Шаміром і міністром закордонних справ Шімоном Перезом.

В Асторії пом'янули жертв

Чорнобильської катастрофи

Асторія, Н. Й. (В. Л.ць). — В суботу, 25-го квітня ц.р., торжественно Службою Божою, Панахидою, жалібним походом і політичною та мистецькою частинами, українська громада в Асторії об'єднаними силами пом'янула жертв чорнобильської катастрофи і нагадувала комуністично-московських імперіалістів за їхню політику геноцидів над українським й іншими поневоленими народами.

Частинно співано Бого-службу за український нарід і жертв Чорнобиля відправляв о. парох Христофор Войтина, ЧСВВ, який сказав також глибокодумну проповідь, а Панахиду правили три отці: отець парох, о. протоігумен Василянського Чину Юліан Катрій і о. Григорій Хмільчак, ЧСВВ, помічник пароха. Чудово співав хор церкви Чесного Хреста під диригентурою Миколи Нічя. Почесну стійку з організаційними прапорами тримали представники трьох організацій Визвольного Фронту — 35-го Відділу ООЧСУ, Відділу ОЖ ООЧСУ ім. княгині Ольги Володарки України і Осередку СУМА ім. Михайла Сороки, а також Українсько-Американських Ветеранів.



Похід вулицями Асторії.

Крім того, у підготовці цього відзначення першої річниці страшної ядерної катастрофи в Україні брали участь: Товариство Вервиці, вже згадуваний церковний хор, Апостольство Молитви та багато індивідуальних осіб, які доклали максимум зусиль, щоб

запланована річниця випа-дала вдало.

Після релігійних відправ в церкві оформився довгий похід маніфестантів, біля 500 осіб, який пройшов 30-ю вулицею до Бродвей, Бродвейом до Станової Становою до 31-ої авеню, до

(Закінчення на стор. 3)

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 451-2200

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3038

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Проблема Гері Гарта

Сенатор із Кольорадо Гері Гарт (змінив собі прізвище із родового Гартлен) кандидував у 1984 році на президента, але програв на конвенції Демократичної партії до Волтера Мондейла, який зчегри програв вибори у користь республіканця Рональда Регена. Це була доля Гарта погана історія, бо він утратив своє місце в Сенаті і залишився із боргом 1,300,000 дол., видаткованих на виборчу кампанію. Цей борг „висить” по нинішній день, але Гері Гарт дав уже себе пізнати в цілій Америці, а відставши після Мондейла найбільш голосів у правоборіж, тепер, у 1987 році, зголосив знову свою кандидатуру. Він дістав у засобах масової інформації назву „фронтернера”, себто демократичного кандидата на президента з найбільшими шансами дістати номінацію від конвенції Демократичної партії, яка зійдеться в наступному році в місті Атланта стейту Джорджія у числі 4,161 делегата. Для здобуття номінації на офіційного репрезентанта Демократичної партії треба 2,081 голосів. Проте загальною всі „спеці” від виборчої аритметики, покликаючись на численні опити різних часописів і професійних агенцій, твердили, що Гарт має уже „в кишені” номінацію своєї партії. Найбільше промовляв за таким твердженням факт, що Демократична партія просто не мала і не має іншого діяча, який був би сак-так популярний на всьому просторі 50-ти стейтів.

Гері Гарт офіційно заповів свою кандидатуру в квітні цього року і перетворив тільки одну агітаційну подорож по стейті Нью Гемпшир із виступом у двох містах. У четвер, 7-го травня, він зрікся кандидатури. В історії З'єднаних Стейтів Америки — це перший кандидат на президента цієї країни, який був кандидатом несповна один місяць і перестав ним бути внаслідок несподіваного еротичного скандалу: спершу „Маймі Гералд”, опісля „Вашінгтон Пост” виступили з обвинуваченням Гарта, що він жонатий і батько двох дітей втримує близькі зв'язки з двома іншими жінками. Щодо ревеліції „Маймі Гералд”, то названо ім'я — прізвище цієї молододі дуже гарної моделі і її світлина появилася в різних газетах. Гарт рішуче заперечив, наче би те його знайомство переступало межі пристойних товариських взаємин. Дівчина так само заперечила, заявивши, що її зустріч з Гартом мала на цілі прийняти її до рядів активних виборчих пропагаторів Гарта. Дружина Гарта публічно заявила йому своє довіря. Але на пресовій конференції деякі журналісти ставили Гартові дуже різкі і просто непристойні запити щодо персонального характеру „Маймі Гералд” назвав його „брехуном” а тут і „Вашінгтон Пост” також підтримав ті закиди, тільки щодо іншої невідомої жінки. Гері Гарт склав заяву, що він не хоче бути предметом вічних атак, які не мають нічого спільного з найважливішими державними проблемами, і що у створеній атмосфері він не вважає за можливе продовжувати свою виборчу кампанію.

До цієї справи можна підходити з різних аспектів. Проблема різногранна і висуває цілу низку сумнівів та запитів. Є між ними безсумнівні, є дуже дискусійні. Недискусійним є факт, що кандидат на президента Америки мусить так поводитися у своєму приватному житті, щоб загаль громадян мав до нього пошану і довіря. Гарт знав, що в Америці існує так звана інвестиційна преса, члени якої грають роллю слідчих, що ганяються за сенсаціями чи навіть скандалістикою, бо американська преса наставлена на сенсационалізм.

Але не багато є осіб, які твердять, що для преси існують теж межі журналістичної етики. Тут думки поділені: чи правильно зробили репортери називати двох часописів, які насправді знівечили політичну кар'єру Гері Гарта, чи вони провинилися. Очевидно, абсурдом є твердження московських „Ізвестій” наче би це була інтрига уряду президента Регена, щоб скомпромітувати Гері Гарта. Гері Гарт був лівим лібералом, в грудні минулого року їздив до Москви й опісля випишував та виголосовував дитирамби про Горбачова. Але таких „ліваків” є в Америці силена сила, є ціла організація Американці для демократичної акції, яка належить до крайнього лівого крила Демократичної партії.

З погляду українських інтересів — добре що Гері Гарт зник з політичного овиду. Але невідомо чи з хаосу, який тепер настав в рядах Демократичної партії не вирине інший подібний „лівак”. Є вже яких 10 кандидатів. Між ними і ньюйоркський губернатор Маріо Квомо, який сам зрікся кандидатури, але не виключено, що партійна конвенція може його „примусити” кандидувати. І він є теж проти карі смерті, проти молитов у школі, за абортами на публічний кош, він також лівий ліберал. Невдовзі покажесть, хто стане новим „фронтернером” Демократичної партії.

Слава Ісусу Христу!
Дорогі в Христі Ісусі
брати і сестри, вірні українці
в Аргентині!

Не тільки для вас, — як це сказав ваш Владика, — але також для мене є великою радістю нинішня стріча в цьому красивому Соборі Покрова Пресвятої Богородиці, Опікуни цього храму і вашої єпархії в Аргентині.

Моя радість і веселість є тим більша, що ці відвідини відбуваються напередодні великої події, якою є Ювілей Тисячоліття Хрищення десьної Київської Русі.

Ця назвичайна подія, що стосується прямо українського народу і вашої Церкви є вже так близька, щооще зустрічю Ви хочете торжественно започаткувати у вашій єпархії святкування цього історичного Ювілею.

Нагоду для започаткування ювілейних святкувань має важливу історичну подію, що сталася саме тисячу літ тому, в 987 році, коли великий київський князь Володимир, названий при хрищенні Василієм, прийняв Тайну Хрищення.

Навернення цього великого київського володаря на християнську віру приписується відтак загальне прийняття християнства в 988 році. Це тому, що як, вказують новітні історичні дослідження, вже раніш існували Християнські Спільноти так у престольному городі Києві, як і на південних землях Русі.

Корисно є підкреслити, що дороги брати-українці, що християнство було прийняте і воно утвердилось у Київській Русі, коли ціла Христова Церква ще жила у повній церковній єдності. Було це християнство пра-

„ШУКАЙТЕ ПРИСТРАСНОЇ ЄДНОСТІ”

(слово Папи в катедрі св. 4-го квітня 1987)

вославне по вірі, а католицьке в любові, бо було воно в повній єдності з Апостольським Престолом Петра і з цілою Церквою. Між Римом, а Києвом як став християнським, були прямі зв'язки і вже у 988 році, як виглядає правдоподібно, прийшли до Великого Володаря Володимира послани виставі нашим попередником Папою Григорієм У, з мошани Святих, як даром від Папи для нового християнського володаря у Східній Європі. Подібні послання повторювалися на переміну у наступних роках.

Болочий та немінучий розвій у поступовому віддалюванні між Церквою Риму і Церквою Константинополя, дитинув та охопив Київську Церкву щойно пізніше. Відносно західного та константинопольського християнства, то в загальному є більш властивим говорити про „дійсний поділ”, як про „формальний роздор”. Такий роздор, як не було б несправедливо між Римом, а Києвом.

Один час спільно проживання єдності, поступово притримувалося до приводу послаблення взаємного спілкування, а це по причині різних політичних дій. Але тут за давньою єдністю, що залишилась більш живою на землях із сильнішим зв'язком з латинським світом, привела, як відомо, одну частину народу до проголошення в Бересті єдності з Римською Столицею.

Друга радісна історична подія, дороги в Христі Брати і Сестри, що її хочу згадати в часі цієї нинішньої зустрічі, є дев'яност п'ятдесята річниця посвята Києва і цілої Русі покрову Пресвятої Діви „Скорієї Помічниці Християн”, що її чинив Великий Володар Ярослав Мудрий 1037 року.

Найкращий спосіб відзначити нині тут у вашій єпархії таку дорогу річницю вашої історії є нинішня коронація Пресвятої Ікони Пресвятої Діви, що славеться у святійшій вашій катедрі. Ця коронація власне має місце в дев'яност п'ятдесяту річницю українського поселення в Аргентині. Мені мило є dokonати нині цього діла любові і признання для Пресвятої Діви за її опіку над вами в часі того усього часу життя вашої української спільноти в Аргентині. Це ачинає з великою любов'ю до Божої Матері, і з цієї нагоди віддаю вас усіх під її материнський покров.

А особливий привіт звертаю до вас, молоді українці, що так численно прийшли на цю історичну стрічу з Папою, щоб так започаткувати святкування Ювілею Тисячоліття Хрищення Київської Русі.

Гляджу на вас з любов'ю, дороги юнаки, як на майбутність вашої Церкви і спільноти. Боже Провидіння кличе вас до будови другого Тисячоліття християнської історії вашого народу. Отворіть ваші душі і ваші серця Христові й пожертуйте себе Йому на службу і на службу Його Церкві! На цій гостинній землі Аргентини ступайте разом, слідом за вказівками Вселенського Собору, щоб наблизитися все більше на шляху до спрямованості, на який Дух веде всі Церкви, до осягнення повної єдності в Господі з нашими православними братами.

Звертаючись до пастирів і вірних Церкви латинського обряду і всіх інших Церков (Закінчення на стор. 3)

У 90-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ І. ПАТОРЖИНСЬКОГО

III.

весні 1932 року, вийшла з Києва до Львова і там спінала на „нашій не своїй землі”.

Образ і постать Івана Паторминського стоїть перед мною і досі, що запам'ятався мені це з молодого літ: чоловік трохи згорблений, з прижмуреними очима, усміхнене обличчя. Так виглядало, що він постійно „грав”, що він постійно відшукував щось комічне, дотепне. Та й кмітливий дуже був, бо все спостерігав, хто що робив.

Минали роки. Була війна. З України більшість артистів евакуювалось аж у Сибір. Там був і Паторминський з родиною, і там вони концертували. Ставили „Запорожці” і деякі опери, а теж концерти. Після війни я раз писала йому, щоб розшукав його батька. Отримала відповідь не дуже то веселу. — Батько мій був заарештований. Ми довго, довго не знали про його сумну долю. Він так і у в'язниці помер.

Останньо Паторминського я його чула і бачила в

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Тетяна Носко-Обороні

Наші монреальські віртуози знову на сцені

Дня 23-го березня ц. р. у концертній залі Поллака музичного факультету при МекГільському університеті Монреаль знову був свідком концерту Люби Іреней Жуків, за підтримки радіо-досвідливих Сі-Бі-Сі та МекГільського університету. Пришлось виповнений залі любителі музики й мистецтва мали ще раз нагоду вітати наших п'яністів-віртуозів величавим концертом.

Не зважаючи на те, все ж таки день 23-го березня (понеділок) був робочим днем для багатьох з нас, на годину 8-му вечора, як було заповіджено, простора концертна зала заповнилась по береги запрошеними гостями. Майже половину залі творила українська громада Монреалю.

Концерт в основі був присвячений творам модерних композиторів, який включав твори і світової слави композиторів. Хоч я була вже на перший раз на концертах Люби Іреней, але цей концерт зробив на мене якимсь спеціальне враження своїм змістом і виконанням. Коли мова про канадських композиторів, то це вже третій концерт їхніх творів. Ми чули вже твори Юрія Філіпа, Грегора Джорджа, Клемента Пепена на концерті 3-го березня 1986 року з нагоди Міжнародного року Канадської Музики, а тепер двох канадських композиторів: Дональда Патріка та Бенгта Гамбреуса. Цікаво замітити також, що в лібретто до кожного такого концерту ми знаходимо дуже цікаву специфічність, яка відрізняє Любу Іреней від інших п'яністів, а це виконання творів, які були спеціально написані для них. Як згадаю — це вже не перший раз. Отже підсумовуючи враження цього вечора, я прийшла до такого висновку, що своєю наполегливістю, відданістю мистецтву й невтомною працею наші дорогі виконавці промостили й промостують дорогу не тільки українським, але й загальноканадським, композиторам, включаючи їх твори в свої концерти. І тут треба підкреслити, що вони відшукують в особах Люби Іреней своїх промоторів.

Чому я називаю цей концерт відмінним від попередніх? Якщо б ми порівняли твори канадських композиторів з творами світової слави, як Ліст, Гріг, Шуберт, Моцарт, Шопен, то їхні твори представили нам цілком інший світ. Модерні канадські композитори — сьогодні це є щось нове, і так, наприклад, Дональд Патрік багато своїх творів написав для хорів, балетів, квебекських фольклорних ансамблів, для квартетів саксофонів. Його найбільша праця „Мир на землі” — це композиція для двох піаністів, написана спеціально для Люби Іреней. Ідея цього твору запобігання ядерній війні. І це виразно відчу-

валося у виконанні цієї композиції.

Знову ж, якщо візьмемо під увагу композитора Бенгта Гамбреуса і його працю „Вортекс”, теж написану для Люби Іреней, то тут ми знайдемо деяку різницю між ним і попереднім композитором. Бенгт Гамбреус — це перший шведський музикант, праці якого були скомпоновані вже в 1950 році виключно для електронної музики — оркестри, хорів, органів, тасьми і т. п. Його нова композиція „Вортекс”, присвячена пам'яті Франца Ліста, виявляє мало спорідненість з ним. І тут нехотучи насувається питання: чим Франц Лист його зацікавив? На мою думку, це зацікавлення зв'язане з контрастуванням Лістової сучасності з динамікою майбутнього: драматична дикувність і в той самий час лагідний ліричний настрій, що разом творять динамічну силу.

Коли йдеться про сам концерт, то Бенгт Гамбреус каже так: „Відвідуючи попередній концерт у виконанні Люби Іреней творів композиторів Клемента Пепена і Роджера Маттона, я написав „Вортекс” спеціально для стилю їхнього виконання таких композицій. Назва мого твору говорить сама за себе”.

Крім вищезазначених композицій у програму концерту входили ще твори двох видатних композиторів, а саме Франсіса Пуленса — французького композитора, який належав до групи, відомої під назвою „Шість”, до якої належали також Даріус Міліган, Артур Гонейер, Жермен Тейлєр, Люї Дюрат і інші. Пуленс був дуже добрим піаністом. Став дуже відомим своєю релігійною оперою „Діалог Кармеліток” (1953-1956 р. р.) й іншими творами. В своїх творах культивував сарказм і гумор. Його Соната (1953 р.), що її виконали Люба та Іреней, складається з чотирьох частин, а відрізняється своєю гармонією, багатством мелодик, ритмом. Особливо четверта її частина приносить нам контрастні настрої, спокій, шляхетність і інтимність. Ця соната — це перекикування — діалог між двома інструментами, повна мелодія і ритм.

Останньою точкою програми була Сюїта ч. 2. Опус 17 — відомого композитора, великого майстра величезних талантів — Сергія Рахманінова. Як нам відомо, його перший концерт для фортепіано з оркестром був написаний в 1911 році. Будучи студентом консерваторії він написав декілька творів вокальних і інструментальних. В його Сюїті ч. 2, яку він скомпонував в 1901 році для двох фортепіано, присутні мали змогу

(Закінчення зі стор. 3)

Роман С. Голіят

Д-Р П. МАГОЧІЙ ПРО КАРПАТСЬКИХ РУСИНІВ

Our People: Carpatho-Rusyns and their Descendants in North America, Paul Robert Magocsi, Multicultural History Society of Toronto, Toronto, Ont., 1985, 160 pp.

Професор д-р Павло Роберт Магочій народився у стейті Нью Джерсі. Сьогодні він є директором катедри українознавства при Торонтонському університеті. Він є автором таких праць: „Let's Speak Rusyn-Besidjime ro-rus'ky”; „The Shaping of a National Identity”; „Let's Speak Rusyn-Hovorim ro-rus'ky”; „The Ukrainian Experience in the United States”; „Wooden Churches in the Carpathians”; „The Rusyn-Ukrainians of Czechoslovakia and Galicia: A Historical Survey and Bibliographic Guide”.

У повнійшій документальній і зразково виданій публікації д-р Магочій старастся дати вичерпно-джерельну відповідь на питання, що його він ставить: „Хто є цей народ, що ходить до церков, які мають трираменний хрест?”

У вступному слові Майкл Новак згадує про кількох артисток Голівуду, які є рутенського походження. На протязі тисяч років русини, якщо йдеться про їхні релігійні переконання, то вони зверталися до Візантії, а з другої сторони, географічне положення пов'язало цей народ із Заходом, доказом чого є так численна еміграція до З'єднаних Стейтів Америки і Канади.

П. Магочій в передмові пояснює, що до цих церков, які виділяють у багатьох місцевостях ЗСА і Канади, ходять слов'яни з Карпатських гір, зі Східноцентральної Європи, які за походженням початково знали, як русини, або руснаки, або „наш народ” карпатські русини. Іх в ЗСА 690,000. В дальшому він пише, що завданням його праці є допомогти зацікавленим русинам зрозуміти, де вони належать у американській мозаїці. Він дікує всім, хто допоміг йому в документальній і перевірці скрипту. Від українців цю працю перекладали: проф. Василь Маркус,

проф. Богдан Процько і о. Бранс Келеров (з української католицької єпархії в Торонто).

Там читаємо, що Карпатську Русь між VII і XII століттями малими групами заселяли поселенці з Галичини і Волині. Більший наплив поселенців прибув між XII і XVIII століттями, також з Галичини. Мова, або кажучи більш прецизно — різноманітність розговорів-діалектів карпатських русинів належить до східної галузі слов'янських мов, і цю мову визнали сучасні мовознавці — мовою приналежності до української мови. Перші поселенці принесли свою назву — русини.

Після Ужгородської Унії 1648 року, постанала уніяська, або Греко-Католицька Церква. В Карпатській Україні велику громадсько-культурну працю серед бідного гірського люду виконували священники обох обрядів — греко-католиків і православних. Невідрадіні життєві умовини, панщина й виснажені мадярських землевласників примусили багатьох емігрувати до Америки. В 1860 році вже були в ЗСА перші емігранти з карпатських гір. Більше число прибуло в роках 1880-1890, а найбільше число, бо аж 255,655 рутенів і-було в роках 1900-1914. За словами автора, в теоретичній автономії Підкарпатської Русі в Чехо-Словаччині жило 360,000 русинів, а в районі Пряшева під пору жинє 100,000 русинів-українців. Після Другої світової війни Карпатську Україну прилучено до УССР, як Закарпатську область, яка нараховує 808,000 українців. У роках 1945-1950, 4,000 колишніх мешканців таборів ДіПіПі поселилися в ЗСА і Канаді.

Автор згадував про тяжкі еміграційні початки русинів у ЗСА. Вони поселювались в індустріальних центрах, де можна було дістати фізичну працю у фабриках, копальнях й інших підприємствах. На підставі церковної статистики є 296-парохій Рутенської Католицької Церкви і Американської Карпатсько-Руської Православної Католицької Церкви — 80 відсотків з них знаходяться у чотирьох стейтах — Пенсильванії — 50 відсотків, Огайо — 13 відсотків, Нью Джерсі — 11 відсотків і в Нью Йорку — 6 відсотків.

Вороже ставлення американських єпископів до новопрібулих священників греко-католиків з Європи (о. Іван Волянський приїхав з Галичини в 1884 році), інші з Мадярищини, було причиною, що спонукала о. Алексіса Тотта з Пряшева перейти на православ'я.

Американизаційна політика американських єпископів і вороже ставлення до новопрібулих священників примусили нових емігрантів будувати свої церкви й творити своє організаційне життя на нових поселеннях в ЗСА. Відомий проповідник вдовець о. Тот приїхав у 1909 році понад 25,000 карпатських русинів, три четверті з яких були з Лемківщини, на російське православ'я.

За порадою Митрополита Андрея Шептицького. Ватикан у 1907 році іменував о. Сотера Ортинського — „галичанина і прихильника українців” — першим греко-католицьким єпископом на Америку. Не дивлячись на велике число переходу мирян на православ'я, Греко-Католицька Церква продовжувала свій ріст, і коли Ортинський отримав у 1913 році повну єпископську повноважність, він мав юрисдикцію понад 152-ма церквами, 154-ма парохіями й 500,000 вірних з Галичини, Буковини і Мадярищини. Несподівана смерть Владимира Ортинського в 1916 році сповільнила ріст Греко-Католицької Церкви.

У 1924 році Ватикан іменував о. Василя Такача з дієцезії Мукачеве єпископом новоствореної єпархії в Північній Карпатській Русі. До якої належало 155 церков, 129 священників і 288,390 парохіан. У тому самому часі о. Константин Богачевський був іменованний єпископом для католиків візантійського обряду з Галичини і Буковини. Ця дієцезія коротко перетворилася на Українсько-Католицьку Церкву з осідком у Філадельфії, з юрисдикцією понад 155-ма церквами, 129-ма священниками й 237,495 мирянами. Цей дієцезіальний двополіт відділив карпатських русинів від галицьких українців. (стор. 34).

У 1950 році в Північній Карпатській Русі збудовано семінарію для едукції священників Рутенської Католицької Церкви візантійського обряду. Під цю пору під юрисдикцію архієпископа Стефана Кошіка входять чотири єпархії з єпископами: Михайлом Дудником з Пассейку, Н. Дж. Андресом Патакі з Парми, Огайо; Томасом Доллінасом з Ван Нюс, Кал. Ця метрополія має 277 церков, 266 священників, 18 початкових шкіл, п'ять монастирів, два доми для інвалідів і старшів і 284,338 парафіан. Православна дієцезія з осідком у Джонстауні, Па., і під своєю юрисдикцією має 60 священників, 65 церков і 100,000 парафіан.

(Закінчення на стор. 4-й)

Конференція на тему Тисячоліття

Цього року МекМастерський університет у Гамільтоні відзначає 100-ліття свого існування. Цей університет відомий також тим, що в ньому щороку відбуваються різні конференції на актуальні теми. Було вже декілька й на українські теми. І це завдяки організаторові тих конференцій проф. Петрові Потічному. Цього року 1-2-го червня відбудеться в МекМастерському університеті, з нагоди його століття, конференція „Культура Київської Русі“ для відзначення Тисячоліття Хрищення України.

Ціла конференція запланована на шість сесій — кожна присвячена окремій ділянці. В понеділок, 1-го червня о 9-й год. ранку обговорюватиметься тема „Значення християнства для Русі-України“, в якій виступлять за доповідями проф. Омельян Пріцак з Гарвардського університету, д-р Анджей Поппе з Варшавського університету та д-р С. Гурвіц з коледжу Ляфает в Істон, Па. Проводитиме сесію д-р Р. Г. Джонстон з МекМастерського університету.

В популяризованій сесії під назвою „Церква і духовне життя“ виступатиме теж трьох доповідачів — д-р Г. Подкальський з чину Отців Єзуїтів з Франкфурту, Західна Німеччина, о. Казимир Кухарек з Реджайни та о. Петро Біланюк з Торонтонського університету. Сесію проводитиме д-р Орест Субтельний з університету Йорк. У вівторок рано запланована сесія „Політична думка і політична культура „Київської Русі“, якою проведиме д-р Марта Богачевська-Хом'як з університету Джонса Гопкінса в Балтиморі, Мд., а доповідачами будуть д-р Ярослав Пеленський з університету Айова, д-р Мирослав Лабунька з Лясалль коледжу та д-р Павло А. Голінгсворт з Гарвардського університету.

О 1-й год. по полудні відбудеться четверта сесія — „Матеріальна культура Київської Русі“, під керівництвом д-ра Романа Шпорлюка з Мічиганського університету. На цій сесії виступатимуть спеціалісти з історії Києва проф. Петро Толочко з Академії Наук у Києві; проф. Володимир Мезенцев з Гарвардського університету; д-р Йоганн Каллмер з Лундського університету (Швеція) та д-р Томас Нунав з Мінесотського університету.

В год. 4-й по полудні розпочнеться п'ята сесія на тему історіографії Київської Русі під головуванням д-ра П. Магочі з Торонтонського університету, на якій доповідатимуть д-р Симон Франклін з Кембриджського університету (Англія), д-р Доналд Островський з Гарварду та молодий науковець архівар д-р Дмитро Злепко з політичного архіву міністерства закордонних справ Німеччини.

Остання, — шоста сесія відбудеться у вівторок ввечері о год. 8:30, на якій доповідатиме про іони Київської Русі відомий знавець того мистецтва Святослав

Гордінський. Свою доповідь він ілюструватиме прозірками. Сесію проводитиме о. д-р Олександр Бараб з Манітоского університету.

Як видно з переліку назв сесій та доповідів конференції „Культура Київської Русі“ заповідатиме на небуденну імпрезу, яку варто буде відвідати. Влаштування такої імпрезанти, а при тому й дуже коштовної конференції завдячуємо самому МекМастерському університету, а зокрема о. крилошанинові Романові Ганкевичеві та його парافی св. Духа в Гамільтоні, без матеріальної підтримки яких проф. Потічний не міг би взятися за організацію конференції. До речі, проф. Петро Потічний є головою Організаційного комітету, до якого належать також професори Джордж Томас та Джон С. Вівер, голова комітету для відзначення століття МекМастерського університету.

Організатори конференції „Культура Київської Русі“, намагаючись якнайдовше охитити цілість проблематики, не забули, що, крім духовної сторони, учасники потребуватимуть також зустрітися, поговорити зі собою й дещо упрямити свої бачення. У зв'язку з цим вони запланували концерт української духовної музики, який дасть відомий український хор „Думка“ з Нью Йорку під диригентурою Є. Комірного в невідому ввечері, перед конференцією, а в понеділок ввечері бенкет. На бенкеті господарем буде проф. П. Потічний, а д-р Ігор Шевченко, професор Гарвардського університету, світової слави візантолог та голова Світової Асоціації Візантологів, виступить з доповіддю на тему „Місії з візантійської точки бачення“. Останніми днями свою участь в конференції потвердив проф. Хи Руянг-Чан з Вутанського університету в Китаї. Тема його доповіді „Київська Русь в китайських джерелах X-XII століт“.

Тоді як організатори зробили, мабуть, усе, що було в їх спроможності, щоб на конференцію прибули якнайкращі знавці своєї справи і щоб Тисячоліття Хрищення України відзначити якнайкраще і якнайкорисніше для науки, успіх залежатиме також і від того, як українська спільнота підтримає всі ті імпрези своєю участю. Зокрема концерт і бенкет, на які відкриті двері для кожного, повинні бути виявом нашої моральної й матеріальної підтримки для організаторів. Знову ж таки всі зацікавлені заторкненою проблематикою повинні заздалегідь оголосити свою участь у конференції, щоб організатори могли відповідно до того приготувати залі для доповідей. Покищо такої конференції українська громада південного Онтаріо на мала й тому віримо, що вона виправдає усі сподівання організаторів.

Василь Верига

Осяги молодого українця



С. Барабан (ліва) дякує за номінацію на президента транспортної авіаційної бази в Арізоні.

Минулого року повідомляв ми про осяги молодого українця Славка (Стенлі) Барабана, працівника авіаційної бази Лук, Арізона, в місті Фінікс.

Славко Барабан, син Лесі Павлишин, вчився в Чикаго, належав до СУМ-у, опісля почав свою кар'єру приватного, головним чином військових авіаційних баз. Працював і рівночасно доповнював свої знання в різних місцях Америки, Канади, Європи й Австралії.

Останні роки перебував з родиною у Фініксі, Арізона.

В Асторії...

(Закінчення зі стор. 1)

церковного приміщення, де відбулась політична частина. Поліція відпустила для маніфестантів поїздку авеню, проводила і замикала похід поліційними автомобілями. Впереді їхав автомобіль з голосником у якому Роксана Лозинська і Михайло Галатин наперемінно давали перехожим потрібні інформації, а група, молоді роздавала на хідниках інформаційні листочки. Старші несли на плечах символічну домовину, за якою маршували члени комітету, організації зі своїми прапорами, організована молодь, жіноцтво у вишивках, а чорною пов'язкою на руках, а вперді молодь і жінки несли широкі на цілу вулицю написи „Чорнобиль“, „Україна і газоліній „Геть Москва з України“.

Незвична до таких маніфестаційних походів асторійська публіка з цікавістю приглядалася до імпрезанти, організації і цікавилася змістом лекцій.

Велику церковну залю вповнили присутні по беріги. Третю частину цих сумних для українського народу поминок, відкрив голова комітету Степан Самой, а співак-солістка супрото Лариса Магун-Гурин започаткувала офіційну програму відзначення американського національного гімну. Відповідно до хвилі молитви проказав о. Х. Войтняк. Добре опрацьовану, глибоку змістом і насичену фактами доповідь в англійській мові вголосив відомий політичний і громадський діяч, голова Крайової Управи СУМА д-р Аскольд Лозинський, яка

зробила на присутніх, поміжне враження. Таку ж доповідь, українською мовою прочитав ред. Володимир Левенев. Обидва доповідачі підкреслювали страсті чорнобильської катастрофи із ще страшнішими наслідками для українського народу в майбутньому, як кажуть міжнародні чинники, які цікавилися і цікавляться далі цим небезпечним явищем.

Коротке співчуття для українців склав від імені сенатора Алфонса Д'Амато Артур Стайн, а С. Самбой відчитав перепиране на письмі співчуття від Деніса Батлера, лідера демократичної більшості в Міській управі.

Вже згадана солістка Л. Магун-Гурин відповідала три пісні, достосовані до сумної імпрези, а саме: „Життя“ А. Гнатюшина, „Княжна“, муз. М. Лисенка і „Любіть Україну“, сл. В. Сосюри, муз. М. Фоменка.

Цю дуже вдалу під кожним оглядом імпрезу закінчив могутнім співом українського національного гімну, що його започаткувала солістка Л. Магун-Гурин і підхопили усі присутні.

Про вшанування пам'яті жертв Чорнобильської катастрофи написала місцева газета „Вестерн Квінс Газетт“ у числі з 29-го квітня і помістила дві фотознімки із жалібного походу вулицями Асторії.

Допоможіть закінчити фільм

З гарячим проханням звертаємося до нашої громади — допомогти нам матеріально викінчити двогодинний фільм „Україна в огні“.

Сьогодні фільмове мистецтво є одним із найбільш популярних і впливових сил в житті суспільства. Бути разом з добром це означає розуміти значення фільмів, виконувати їх творчо, виховно, ідейно чинити в житті народів світу.

Всю правду про Україну може виявити світовий фільм, як свідчення життя творчості і боротьби українського народу.

На жаль, не всі у нас розуміють і доцільно витратити гроші. Проте фільм — це сила, яка може не тільки поширити знання людей про Україну, але значною мірою спричинитися до здійснення нашого ідеалу. Таж до сьогодні ні в Америці, ні в інших континентах не було документальних фільмів

Ярослав Кулинич

Шукайте пристрасної...

(Продовження зі стор. 2)

східних обрядів на аргентинській землі, хотів би я запросити всіх, щоб разом з мною обняли братньою любов'ю всю українську церкву спільно, щоб вона почула в цю шалену нагоду святкувати Тисячоліття, що ціла Христова Церква у черстві в її радості, як у її терпіннях.

Як завдяток найбагатших Божих ласк і опіки над вами Пресвятої Діви, прийміть — дорогі Браття і Сестри

Наші монтреальські...

Закінчення зі стор. 2.

відчуті її досконалу інструментальність.

Назакінчення хочу підкреслити, що зрозуміти твори модерних, а зокрема канадських композиторів не легко. З ними треба більш ознайомитися, вивчити кожного окремо, відчуті їх настрої, відчуті їх ідеї і тоді належно передати слухачеві. Оце я і називаю великою майстерністю відчуття твору — що і є прикметою наших віртуозів. І нічого дивного, що ввесь час відчувався постійний інтимний зв'язок між слухачами і виконавцями.

Спостерігаючи публіку — англійців, французів, українців — вона становила разом одну цілість, яка спонтанно сприймала кожний виконаний твір, нагороджувала наших улюблених виконавців все яснішими і яснішими оплесками, що знову очікували на щось нове.

Вігранність, відчуття такти і досконалості техніки — оце і є риси Люби й Іреней, якими я хочу їх нагородити. Немовляючими оплесками наші виконавці були змушені це раз повторити на сцені і на анкор виконати „Рондо Вілліжауз“ канадського композитора з Квебеку Клермонда Пепена. Ця праця була написана в 1956 році, як увертюра до балету, прем'єра якого була виконана в 1956 групой відомого в Канаді балету „Гра-

ЛІЦІТАЦІЯ МИСТЕЦЬКИХ ПРАЦЬ В УІА

Нью Йорк. — Український Інститут Америки запрошує на другу з черги ліцитацію мистецьких праць, яка відбудеться в суботу, 16-го травня ц.р.; огляд — виставка праць буде в годинах 6-7-ї вечора. Ліцитація почнеться о год. 7-ї та триватиме до год. 9-ї. Опис праць відбудеться прийняття. За детальними інформаціями слід звертатись до інституту на число тел. (212) 288-8660.

НЕ СОВЕТСЬКОЇ, А НІМЕЦЬКОЇ

В посмертній згадці про сл. п. Атанаса Мілянчика, що появилася в нашому щоденнику з датою 2-го травня ц.р. треба читати: Під час німецької окупації (1942-44 рр.) був референтом Цукроцентралу в Києві.

ORCHESTRA ВЕСЕЛІ НОЧІ HAPPY NIGHTS

P.O. Box 297, Liverpool, N.Y. 13088 Michael Bily, tel.: (315) 468-0088

В Сороковий день смерті нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА І ТЕСТЯ

бл. п.

Василя Олексійовича Пташинського

відбудеться

ПАНАХИДА

в неділю, 17-го травня 1987 р.

в українській православній церкві Святої Трійці в Ірвінгтоні, Н. Дж.

Після Богослуження буде відправлена Панахида за спокій його душі. По Панахиді просимо всіх на ПОМИНАЛЬНИЙ ОБІД.

Дружина — КЛАВА

Дочка — НАТАЛІЯ з мужем ДАVIDOM



Ділимось сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що у вівторок, 12-го травня 1987 р. відійшов у Вічність наш Найдорожчий ЧОЛОВІК І БАТЬКО

бл. п.

Володимир Кулик

уроджений в Кочубівці на Полтавщині в Україні.

ПОКОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в четвер, 14-го травня і п'ятницю, 15-го травня 1987 р. в год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Ave., Union, N.J.

ПОКОРОН з української православної церкви св. Вознесіння в Майплвуді, Н. Дж. в год. 9:30 ранку в суботу, 16-го травня 1987 р., а опис на українській православній центрі св. Андрія Первозваного в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залиши у глибокому смутку:

дружину — ВАЛЕНТИНУ
доньки — ЛЮДМИЛУ І НАТАЛІЮ
мату — МАРІЮ
брата — АНАТОЛІЯ

Відвідини в похоронному заведенні в четвер і п'ятницю від год. 2-4 та 7-9.



З почуттям важкої втрати повідомляємо Українську Громаду, що для 30-го квітня 1987 р. відійшов у Вічність

бл. п. інж.

АТАНАС МІЛЯНИЧ

головний співзасновник кредитівки „Самопоміч“ в Дітроїті.

Дирекція Української Кредитової Кооперативи „Самопоміч“

В ДРУГУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого, Незабутнього ТАТА І ДІДЗДЯ

св. п.

ЯРЕМИ ПОПЕЛЯ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

дня 4-го червня 1987 року

в катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо, о год. 7-ї ранку;
в церкві св. Петра й Павла в Клівланді, Огайо, о год. 8-ї ранку.

Про молитви просять:

ДІТИ І ВУКИ



Ділимось сумною вісткою з Родиною, Земляками, Приятелями і Знайомими, що у вівторок, 12-го травня 1987 р. відійшов у Вічність на 77-му році життя наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО І ДІДУСЬ

адвокат — суддя — бібліотекар

бл.п.

МИХАЙЛО НИКОРОВИЧ

народжений в селі Ремушницях на Буковині в Україні.

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 15-го травня 1987 р. о год. 7-ї веч. в похоронному заведенні Насевичів, 109 East Tabor Rd. у Філадельфії, Па.

ПОКОРОННІ ВІДПРАВИ у суботу, 16-го травня 1987 р. о год. 9-ї ранку в катедрі св. Володимира Великого, North 5th and Independence Sts., у Філадельфії, а опис на українській православній центрі св. Андрія Первозваного в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

жінка — АРТЕМІЗІЯ з дому МОЙСЮК
доньки — ОЛЕНКА СЕМЕНКО І
ОКСАНА ТРАБАКО
внуки — ДАНИЛО ТРАБАКО
сестра — АННА ПРОДАН з родиною в Румунії
кузен — ТЕОФІЛЬ ФОТІЙ з родиною в Німеччині
кузина — КОКА ГАНТЕР з родиною в Румунії
швагер — АРКАДІЙ МОЙСЮК з родиною
швагрова — МЕЛАНІЯ РЕВУЦЬКА з родиною
Ближча і дальша Родина в Канаді і Україні

Родина просить замість квітів на могилу складати пожертви на Семінарію св. Софії у Бавнд Бруку і на Фонд Івана Дем'янюка.

Український народний Союз

Округа Нью Йорк

бере участь в

УКРАЇНСЬКОМУ ФЕСТИВАЛІ

церкви св. Юра в Нью Йорку

в днях:

15 травня, години: 4 по пол. — 11 вечора
16 травня, години: 11 ранком — 11 вечора
17 травня, години: 1 по пол. — 10 вечора

Запрошуємо всіх українців відвідати кіоск УНСОЮЗУ.

• Оглянути фільм „За стерном долі“, який буде висвітлений в суботу, в годинах: 2:30 по пол. і в 5:00 вечора.

• Піддержати продаж квитків виграшу, дохід з яких призначений для школи св. Юра в Нью Йорку.

УНСОЮЗ дарував наступні нагороди:

1-ша нагорода — один тиждень вакацій на Союзіш
2-га нагорода — вікенд вакацій на Союзіш
3-тя нагорода — історія України, М. Грушевського

• Закликаємо всіх відвідати та піддержати цей фестиваль

ЗА ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ

Микола Хоманчук — голова

Стефан Чума І Стефан Рудик —

Імпровізові референти

Андрій Воробець — Координатор Братської

Діяльності УНСОЮЗУ

ЛІТНІЙ СЕМІНАР УВАН

3-7-го серпня 1987 р.

Carpathia House, Lexington, N.Y. 12452

ПРОГРАМА:

Проф. РОМАН ШПОРЛЮК, Мишигнський Університет „МАРКСИЗМ І НАЦІОНАЛІЗМ“

Проф. МИРОСЛАВ ШКАНДРИЯ, Університет Оттави „ЛІТЕРАТУРА, ТЕАТР І КІНО 20-их РОКІВ“

Зголошення: DR. O. TRETIAK

2227 Green Street, Philadelphia, Pa. 19130

Число місць обмежене

ОНОНІ

Нема то як на Союзівці!



Осепі
Українського
Народного
Союзу

ЛІТНІ КУРСИ, ТАБОРИ
на СОЮЗІВЦІ 1987:

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — 21-го червня — 2-го липня
Для хлопців і дівчат у віці 12-18 р.

Прочарчування і нічліг: \$180.00 (члени УНС)
\$210.00 (не-члени)

Оплата за навчання: \$80.00
Юрій Савчак, Зенон Сниклик, інструктори

ХІП'ЯЧИЙ ТАБІР — 5-го липня — 25-го липня
Розваговий табір для хлопців у віці 7-12 р.

Прогрульки, плавання, різні гри, навчання
співу українських пісень й українського на-
родного побуту.

Тижнево: \$100.00 (члени УНС)
\$120.00 (не-члени УНС)
Комедантка — МАРІЯ ОЛИНЕЦЬ

ДИВОЧИЙ ТАБІР — 5-го липня — 25-го липня
Програма і ціна така сама як для хлопців

Комедантка — МАРІЯ ОЛИНЕЦЬ

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ
26-го липня — 8-го серпня

Інструктор: РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА
Навчання традиційних народних танків для
початкуючих й завансированих танцюристів.
Число курсантів обмежене до 60 учнів.

Прочарчування і нічліг: \$195.00 (члени УНС)
\$225.00 (не-члени)
Оплата за навчання: \$100.00

За дальшими інформаціями, прошу звертатися
до Управи „Союзівки“:

Soyuzivka UNA Estate
Foordemoore Rd., Kerhonkson, N.Y. 12446
(914) 626-5641

Вступайте в члени УНС

Комітет Оборони Української Спащини
та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеслаблю-
вання українців

3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або пош-
товими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
с/о Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненням випискою цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, пріз-
висьце та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому вулиця

місцевість

стеит

поштовий код

ШАНОВНІ
ЧИТАЧІ!

Пішветься дуже мало часу для приготувань до
гідного відзначення найбільше величній події україн-
ської історії, 1000-ліття прийняття християнства
українським народом.

Допоможіть своєю скорою і щедрою пожертвою
законати всі заплановані акції Крайового Комітету
Тисячоліття Християнства в Україні.

Чеки просити виставляти на: UUAFC, INC. —
MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE FUND

та висилати на адресу 1319 W. Lindley Avenue,
Philadelphia, Pa. 19141

Пожертви звільнені від уподаткування

Складаю (складаємо) пожертву в сумі

Посвідку просити виставити на

(по-англійськи)

та переслати

на адресу

(по-англійськи)

Дата

Підпис

Композитор І. Соневицький
написав нові твори до Тисячоліття

У підготові до Тисячоліття Християнства в Україні, д-р Ігор Соневицький написав такі твори: Псалом Давида ч. 137 „Над вавилонськими ріками“, Псалом Давида ч. 149 „Співайте Господеві нову пісню“ для мішаного хору, солістів і фортепіяна (оркестри), Псалом Давида ч. 43 „Боже, Нашими ушами чули Твою славу“ в переспіві Т. Шевченка, Псалом Давида ч. 12 „Чи ти мене, Боже милый, навів забуваєш?“ в переспіві Т. Шевченка для бас-баритона і фортепіяна, „Canti spirituali“ — цикл пісень-молитов для сопрано й фортепіяно.

У процесі писання музика до п'єс І. Кочерги „Ярослав Мудрий“, а до друку приготуються духовні



Д-р І. Соневицький
твори визначного українського композитора XVIII століття А. Л. Веделя.

УКРАЇНСЬКА МУЗИЧНА ФУНДАЦІЯ

Ігор Соневицький
Цикл пісень у супроводі фортепіяна
„ЗІВ'ЯЛЕ ЛИСТЯ“
до спів ІВАНА ФРАНКА

Збірка пісень в ціні 10.00 дол.
Популізі зі стейту Нью Джерсі при замовленні книжок забов'язані додати до відповідної суми 6% стейтового податку.

Замовляти
Svoboda Book Store

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Маємо на складі книжку

Олександра Скоцень
„З ФУТБОЛОМ У СВІТ“

СПОМИНИ

Видане в Торонто, Канада, 1985 р., стор. 638, тверда обкладинка, ціна 25.00 дол. плюс 2 дол. за пересилку.

Дуже цікавий мемуарний твір, де зібрано все, що відноситься до українського футболу.

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтового податку.

Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE

80 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Український Народний Союз
пошукує повністю або частково
затруднених, досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов
на околиці:

Торонто, Вінніпегу, Монреалю
та інших теренів.

- Впровадження інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенєфіти

Звертатися до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel.: (201) 451-2200

Найкращий дарунок

АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ
УКРАЇНИ

за редакцією

проф. ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА

ENCYCLOPEDIA
OF UKRAINE

TOM I (A-F): Перший з чотирьох томів
\$115.00 + \$4.50 пересилка

- Це перший том великого твору українських науковців у діаспорі. 968 сторінок, має приблизно 2,800 ілюстрацій.
- Повністю ілюстрована
- Понад 450 ілюстрацій чорно-білих. 5 кольорових, 83 мапи. 6 з них кольорові
- Велика кольорова зложена мапа України з 32-сторінковим окремим додатком назв місцевостей.

Замовляйте тепер і шліть чек на \$119.50 до

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% продажного податку

Д-р П. Магочий...

Закінчення зі стор. 2

Автор згадує, що частина карпатських русинів прилучилася до американських релігійних сект.

Організаційне життя тутешніх русинів ділилося на: регіональних — галичан проти мадярів (емігрантів зі старої Мадярщини), під релігійним аспектом — на греко-католиків проти православних, а під національним оглядом на русинів проти русофілів (москвофілів РСГ), українофілів, словакофілів і мадярофілів. Поставили братські союзи й преса, яка почала боротьбу проти декрету Папи Пія XI, з датою 9-го лютого 1929 року, в якому говорилось про celibat греко-католицьких священників.

Русини мали менший успіх у розбудові своїх наукових установ. На це склалися кілька причин. Дуже мало іммігрантів приїхали до цієї країни з особистим почуттям національної свідомості. Крім того вони всі мали тільки елементарний рівень знання їхньої власної мови, а коли вони хотіли поглибити свою освіту, то воліли зробити це англійською мовою, яка була для них вигіднішою у новому середовищі. І остаточно, Церкви — чи то Католицько-Візантійська Рутенська, чи Православна — аважалися задовільним виходом для культурних потреб карпатських русинів. При чорках поставили етнографічні музеї, у яких досконалим зберігаються цінності, що їх привезли емігранти з „старого краю“. У 1952 році, за старанням спископа Такача і о. Гонулі, в горді національностей, в парку Рокефеллера у Клівленді, відкрито погруддя о. Александрові Духновичеві, національному пробудителю карпатських русинів XIX століття.

Після Другої світової війни нова еміграція, яка не боялася повороту під комуністичний режим, з таборами ДіПі, переїхала до Америки й Канади: Ці нові емігранти, які займали державні пости в Чехо-Словацькій республіці, освічені, заснували в Америці Карпатський Союз, що видавав свою газету „Карпатську Зорю“ і „Вісник“, а з ініціативи прем'єра Карпатської України створено Карпатський Дослідний Центр у Нью Йорку, при Українському Інституті Америки. В Торонто головою Братства Карпатських Січовиків, які воювали проти мадярів, був д-р Степан Росоха. Всі ці організації були української орієнтації та відлучені від старої карпатської еміграції.

У 1979 році, з ініціативи Павла Р. Магочого, постав у Нью Джерсі Карпато-Руський Центр, завданням якого є зберігати спадщину карпатських русинів. У своєму квартирному бюлетені „Карпато-Русин Америка“, який виходить у Ферфілді, Н. Дж. повідомлено про стан праці карпатських русинів у ЗСА і про події у „старому краю“.

Багато місця у цій праці присвячено лемкам і їхнім організаціям на терені ЗСА і Канади. Згадує д-р Магочий і про голлівудських артистів. Батьки яких виїхали з карпатської землі, і про відважного сержанта Михайла Странка, русина емігранта з Пришве, який був одним із шести морських піхотинців, що в боротьбі з японцями заклали американський прапор на скелистій горі Іво Джіма. Він загинув на фронті й після смерті його нагороджено кількома відзнаками.

У сьомому і останньому розділі своєї праці, д-р П. Магочий оглядає події під час Першої світової війни й переїзд Карпатської Русі, як автономної одиниці Чехо-Словацької Республіки на чолі з губернатором Жатковичем — як речником карпатських русинів із ЗСА. Але Жатковича політична кар'єра довго не тривала. В 1921 році він зрікся цього посту, протестуючи проти того, що Чехо-Словацька відмовилася надати автономію і предсидати приблизно 100,000 карпатських русинів, які тимчасово живуть у Східній Словацькій — до провінції Підкарпатської Русі (стор. 82).

Автор згадує про події 1939 року. Про автономію Карпатської Русі, та про правління монсеньйора д-ра Августина Волошина, яке д-р Магочий називає „українським режимом“ під проводом монс. Августина Волошина і міністра Юліана Рева, що прийшли до влади в Підкарпатській Русі і перетворили цей край на Карпатську Україну під час кількох місяців автономії, між жовтнем 1938 і березнем 1939 рр. (стор. 84).

У восьмому і останньому розділі своєї праці, д-р П. Магочий твердить, що лише тут, можна вивчати й зберігати діалект карпатських русинів, бо на батьківщині, яка як Закарпатська область прилучена до УРСР — там говорять по-українському і російському, а на Пришівщині по-словацькому. Книжка видана на гарному папері, ілюстрована 86-ма світлинами, чотирма мапами і статистичними даними.

Увага! Увага!

ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ МОЖНА ВЖЕ ЗАМОВЛЯТИ
В КНИГАРНІ ПРИ СВОБОДІ

РОЗДУМИ НА СХИЛКУ ЖИТТЯ

СПОГАДИ

автора Лева Лукасевича

Книжка у твердій полотноній обгорді. 342 сторінки.

Ціна \$22.00 з пересилкою.

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтового податку

ЗАМОВЛЯТИ

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

З нагоди 45-річчя проголошення незалежності Карпато-Української Держави, накладом Карпатського Союзу в Нью Йорку вийшла книжка

д-ра Юліана Химинця

під заг

„МОЇ СПОСТЕРЕЖЕННЯ
ІЗ ЗАКАРПАТТЯ“

Книжку можна придбати за 10 дол. у книгарні „Свободи“

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтового податку



Granite

Marble

Bronze

Tel.: (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE

IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВІНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЬО ДЖЕРСІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБЕРГУ, НЬО ЙОРК.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА КІЛЯРОВСЬКА, член УНС Відд. 204-го ім. св. Миколая в Нью Йорку, Н.Й., померла 19-го березня 1987 року на 92-му році життя. Нар. в Салаті, Україна. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку братову Бетті Довідчук і сестрички Івану, Похорон відбувся 2-го квітня 1987 року на цвинтарі св. Петра в Савітога Спрінгс, Н.Й. Вічна їй Пам'ять!

Мирон Заліський, секр.

МАРІЯ ЗАНОВЯК, член УНС Відд. 202-го Т-ва ім. св. Марії в Аберні, Н.Й., померла 30-го березня 1987 року на 94-му році життя. Нар. 30-го березня 1893 року в Галичині, Україна. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку дітей Стелу, д-р Рассела і Бонді. Похорон відбувся 2-го квітня 1987 року на цвинтарі св. Йосифа у Флендінгу, Н.Й. Вічна їй Пам'ять!

Секретар

ДОРОТА КОГУТ, член УНС Відд. 358-го в Клівленді, Огайо, померла 21-го січня 1987 року на 83-му році життя. Нар. 2-го липня 1903 року в Галичині, Україна. Залишила у смутку Стефан і Івану. Похорон відбувся 24-го січня 1987 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Клівленді, Огайо. Вічна їй Пам'ять!

М. Футей, секр.

МИРОСЛАВА КРИВЯК, член УНС Відд. 358-го Т-ва „Зірка“ в Пармі, Огайо. Померла 17-го жовтня 1986 року на 50-му році життя. Нар. 1936 року в Судолішній, Галичина, Україна. Залишила у смутку мужа Ярослава, доньку Адріану і маму Евеліну Заліську. Похорон відбувся 21-го жовтня 1986 року на цвинтарі при парафії Похорон Пресвятої Богородиці У.П.К. Церкви в Пармі, Огайо. Вічна їй Пам'ять!

М. Футей, секр.

АННА ДИНЬКА, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ“ в Сиракузах, Н.Й., померла 4-го квітня 1987 року на 82-му році життя. Нар. 1905 року в Котузові, пов. Пільгайш, Україна. Членом УНС стала 1955 року. Залишила у смутку сина Григорія з дітьми, Ярослава з родиною, Христини, Анну, Оксану, Григорія і Андрія та близьку і дальшу родину в Америці і Україні. Похорон відбувся 7-го квітня 1987 року, на цвинтарі укр. кат. церкви ім. І. Христителя в Сиракузах, Н.Й. Вічна їй Пам'ять!

Управа

СТЕФАНІЯ ГЕМБЛ, член УНС Відд. 99-го ім. св. Миколая у Вілкс Беррі, Па., померла 17-го березня 1987 року на 62-му році життя. Нар. 3-го листопада 1924 року у Вілкс Беррі, Па. Членом УНС стала 1942 року. Залишила у смутку мужа Івана, сина Браяна, дочку Андрею Солл і вучку Лорен. Похорон відбувся 19-го березня 1987 року на цвинтарі Гейт оф Гевен у Сільвер Спрінгс, Мд. Вічна їй Пам'ять!

Мері Валіган, секр.

МИКОЛА ВОЗНЯК, член УНС Відд. 107-го ім. св. Івана Христителя в Гаммонді, Інд., помер 9-го березня 1987 року на 73-му році життя. Нар. 1913 року в селі Торгановіш, Самбір, Україна. Членом УНС став 1973 року. Залишив у смутку дружину Стефанію, дітей: д-ра Богдана з дружиною Аною, Володимира з дружиною Лідією і 5 внуків. Похорон відбувся 12-го березня 1987 року на цвинтарі св. Миколая в Геммонді, Інд. Вічна йому Пам'ять!

Василь Ванджула, секр.

ПЕТРО СОБКО, член УНС Відд. 175-го ім. св. Миколая в Дітроїті, Мич., помер 27-го березня 1987 року на 81-му році життя. Нар. 1907 року в Україні. Членом УНС став 1969 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина Анатолія і Юрія, та близьку і дальшу родину в Австралії і в Україні. Похорон відбувся 1-го квітня 1987 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж. Вічна йому Пам'ять!

Ярослав Базюк, секр.

НИКОЛА РОМАНКО, член УНС Відд. 402-го ім. Тараса Шевченка в Торонто, Онт., Канада, помер 28-го липня 1986 року на 82-му році життя. Нар. 1904 року на Буковині, Україна. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Ольгу і сина Івана і Юрія в Україні. Похорон відбувся 30-го липня 1986 року на цвинтарі Парклоні, Торонто, Канада. Вічна йому Пам'ять!

Анна Бурій, секр.

МИКОЛАЙ МОСКАЛЬ, член УНС Відд. 16-го Відділу УНС Т-ва „Просвіта“ у Спрінг Валлі, Н.Й., помер 15-го березня 1987 року на 75-му році життя. Нар. 1912 року в Порт Честер, Н.Й. Членом УНС став 1935 року. Залишив у смутку дружину Аліс (із дому Кашинська), брата Петра, та близьку і дальшу родину в Америці та в Україні. Похорон відбувся 18-го березня 1987 року на Брук Чирч Семетері у Спрінг Валлі, Н.Й. Вічна йому Пам'ять!

Секретар

СВЕТРИ, ВОЯНИНІ ХУСТИКИ, вишивані жіночі блузончики, виш. обриси, подушки, і т. п., кераміка, різьба в дереві — ДЕШЕВО.

HELP WANTED

SUPER SUPERINTENDENT Heavy Maintenance Skills. Are you a person who takes pride in your work? Ready to grow with us? New Rehab. Fast market in downtown Jersey City. Apt. included in salary. Call B.J. (201) 451-1000 between 9 a.m. and 1 p.m. weekdays.

SHUKAEMO ЖІНКУ

до опики над малюю дитиною та заміняла легку працю коло хати. Прошу телефонувати: під час дня — (201) 456-4215 ввечері — (201) 857-2704

НА ПРОДАЖ

Кожної неділі і середі, я бувало в Сурмі. Там тепер, як і давніше все заходять визначні люди. Давно приходили Араменко, Архипенко, Кошчи, Емел, Штохалко, Зезуляк, Корикора і інші. Всі вони вже помирали, мало, що старші були від мене. Можливо, якби були захищали

БДЖОЛІНІ ПРОДУКТИ, може бути б доше жили.

Тепер також приходять дитини гарні, визначні особи: Терен-Юсик, Голіт, Добрянський, Женицький, Кулинич, Івасівка, Ниньовський, Горішній, поетка Діма,